Pr-189/2023-34

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, u pravnoj stvari tužiteljice Ankice Botica, OIB: 02197131277, Košute, Grančuša 1, zastupane po punomoćniku Mladenu Pavasoviću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 8. srpnja 2026., u nazočnosti tužiteljice i punomoćnika tužiteljice, a objavljene dana 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Dužan je tuženik Klinički bolnički centar Split, OIB: 51401063283, Spinčićeva 1, Split isplatiti tužiteljici Ankici Botici, OIB: 02197131277, iz Košuta, Grančuša 1 iznos od ukupno 4.501,37 eur, odnosno pojedinačno iznose po mjesecima kako slijedi:
- veljača 2018., iznos od 38,62 eur,
- ožujak 2018., iznos od 77,46 eur,
- travanj 2018., iznos od 82,29 eur,
- srpanj 2018., iznos od 44,46 eur,
- rujan 2018., iznos od 29,63 eur,
- listopad 2018., iznos od 48,72 eur,
- studeni 2018., iznos od 17,18 eur,
- prosinac 2018., iznos od 63,04 eur,
- siječanj 2019., iznos od 58,27 eur,
- veljača 2019., iznos od 43,95 eur,
- ožujak 2019., iznos od 63,04 eur,
- travanj 2019., iznos od 63,04 eur,
- svibanj 2019., iznos od 14,54 eur,
- lipanj 2019., iznos od 10,58 eur,
- srpanj 2019. , iznos od 3,97 eur,
- kolovoz 2019., iznos od 82,13 eur,
- rujan 2019., iznos od 58,27 eur,
- listopad 2019., iznos od 63,04 eur,
- studeni 2019., iznos od 63,04 eur,
- prosinac 2019., iznos od 18,51 eur,
- ožujak 2020., iznos od 17,18 eur,

- svibanj 2020., iznos od 57,75 eur,
- lipanj 2020., iznos od 63,63 eur,
- srpanj 2020., iznos od 53,49 eur,
- kolovoz 2020., iznos od 18,51 eur,
- rujan 2020., iznos od 58,27 eur,
- listopad 2020., iznos od 63,04 eur,
- studeni 2020., iznos od 63,04 eur,
- prosinac 2020., iznos od 67,81 eur,
- veljača 2021., iznos od 58,27 eur,
- ožujak 2021., iznos od 67,81 eur,
- travanj 2021., iznos od 48,72 eur,
- svibanj 2021., iznos od 58,27 eur,
- srpanj 2021., iznos od 53,49 eur,
- kolovoz 2021., iznos od 67,81 eur,
- rujan 2021., iznos od 58,27 eur,
- listopad 2021., iznos od 67,81 eur,
- studeni 2021., iznos od 58,27 eur,
- siječanj 2022., iznos od 14,54 eur,
- veljača 2022., iznos od 14,54 eur,
- ožujak 2022., iznos od 10,58 eur,
- travanj 2022., iznos od 67,81 eur,
- svibanj 2022., iznos od 106,48 eur,
- lipanj 2022., iznos od 80,71 eur,
- srpanj 2022., iznos od 20,95 eur,
- kolovoz 2022., iznos od 29,32 eur,
- rujan 2022., iznos od 88,48 eur,
- listopad 2022., iznos od 95,39 eur,
- studeni 2022., iznos od 99,22 eur,
- prosinac 2022., iznos od 115,95 eur,
- ožujak 2023., iznos od 101,95 eur,
- travanj 2023., iznos od 95,94 eur,
- svibanj 2023., iznos od 72,33 eur,
- lipanj 2023., iznos od 58,67 eur,
- srpanj 2023., iznos od 35,91 eur,
- kolovoz 2023., iznos od 12,22 eur,
- rujan 2023., iznos od 114,76 eur,
- listopad 2023., iznos od 121,24 eur,
- studeni 2023., iznos od 98,95 eur,
- prosinac 2023., iznos od 24,79 eur,
- siječanj 2024., iznos od 83,84 eur,
- veljača 2024., iznos od 78,09 eur,
- ožujak 2024., iznos od 68,38 eur,
- travanj 2024., iznos od 49,81 eur,
- svibanj 2024., iznos od 105,06 eur,
- lipanj 2024., iznos od 83,84 eur,
- kolovoz 2024., iznos od 83,84 eur,
- rujan 2024., iznos od 72,33 eur,
- listopad 2024., iznos od 101,10 eur,
- studeni 2024., iznos od 77,37 eur,
- veljača 2025., iznos od 1,13 eur,

- ožujak 2025., iznos od 83,84 eur,
- travanj 2025., iznos od 26,30 eur,
- svibanj 2025., iznos od 91,03 eur,
- lipanj 2025., iznos od 69,46 eur,

sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja se od dana dospijeća svakog mjesečnog potraživanja – petnaesti dan slijedećeg mjeseca za protekli mjesec pa do isplate, obračunava do 31.12.2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. do 29. prosinca 2023., po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana, naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 2.525,00 eura uvećane za pripadajuće zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dana 09. ožujka 2023. podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od veljače 2018. do veljače 2023. godine. U tužbi se navodi kako je tužiteljica zaposlena kod tuženika, a prebivalište ima na adresi Košute, Grančuša 1, koje je od mjesta rada udaljena više od 2 km. Stoga, tužiteljica smatra kako ima pravo na isplatu razlike naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru, pri tome pozivajući se na odredbe čl. 66. Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine broj 24/17, 128/17, 47/18, 123/19, 66/20), odnosno čl. 65. TKU (Narodne novine broj 56/22). Sukladno odredbama čl. 186.b. ZPP-a, a s obzirom da ne raspolaže točnim iznosima naknade za trošak prijevoza, kao ni evidencijom mjesečnog broja dolazaka na posao za utuženo razdoblje podnosi stupnjevitu tužbu, kojom traži isplatu razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od veljače 2018. do veljače 2023., sa zakonskim zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, s time da će tužbeni zahtjev urediti nakon dostave dokumentacije od strane tuženika i financijsko-knjigovodstvenog vještačenja.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu ističući kako je tuženik troškove prijevoza isplaćivao sukladno ugovoru o radu, Zakonu i odredbama Kolektivnog ugovora, kao i sukladno Odlukama tuženika od 12. veljače 2015., 15. lipnja 2018., 18. srpnja 2018., 24. svibnja 2022. i 18. kolovoza 2022. godine.

3. Tužiteljica je konačno nakon provedenog financijskog vještačenja po vještaku dipl. oec. Ines Lozić, koje je vještvo sačinjeno prema dokumentaciji koju je dostavio tuženik, uredila i postavila tužbeni zahtjev na način da potražuje ukupan iznos od 4.501,37 eura, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa, pa do isplate.

4. Tuženik je očitujući se na konačno precizirani tužbeni zahtjev iskazao kako je teret dokaza na tužiteljici koja ima dokazati kako joj pripada pravo na isplatu troškova prijevoza na posao prema prijeđenoj kilometraži na cijeloj dionici od mjesta prebivališta do mjesta rada, da treba dokazati kako ni na jednoj dionici od mjesta prebivanja do mjesta rada nema adekvatno organiziranog javnog prijevoza u smislu odredbi Kolektivnog ugovora koje su vrijedile u utuženom višegodišnjem periodu. S tim u svezi kako se i dolazak 45 minuta prije početka radnog vremena u mjesto rada ima smatrati adekvatno organiziranim prijevozom. Kako postoji organizirani prijevoz na jednom dijelu puta pa da se za taj dio puta na kojem je organiziran prijevoz plaća pokazna karta, a za dio puta na kojem nema organiziranog prijevoza da se plaćaju troškovi po prijeđenom kilometru, što da bi predstavljalo kombinirani prijevoz. Nadalje, kako je dužnost svakog radnika pisano se očitovati poslodavcu vezano za troškove prijevoza i to na početku svake kalendarske godine. Tužiteljica da u višegodišnjem utuženom razdoblju nije podnijela nijedan pisani zahtjev za zaštitu prava vezano za troškove prijevoza. Naime, kako se tužiteljica nije pisano izjasnila poslodavcu u smislu potrebe za promjenom korištenja prava prijevoza niti mu je priložio dokaz o prebivalištu, kao ni vozni red, tako ni raspored radnog vremena. Na koncu, kako radnik ne može tražiti troškove ili razliku troškova prijevoza ako se prethodno nije pisano obratio poslodavcu.

5. Sud je tijekom postupka izveo dokaz: čitanjem Odluke KBC Split od 12.veljaće 2015., Odluke KBC Split od 15.lipnja 2018. Odluke KBC Split 18.SRPNJA 2018. Odluke KBC Split od 24.svibnja 2022. Odluke KBC Split 18.kolovoza 2022.., ispisa s Internet stranice www.google.com/maps, platne liste i evidenciju radnog vremena, saslušanjem tužiteljice te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije.

6. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan na način određen u izreci presude. Tužitelj je popisao parnični trošak.

7. Među strankama nije prijeporno da je tužiteljica zaposlenica tuženika , da tužiteljica ima prebivalište na adresi Košute, Grančuša 1, te da je u utuženom razdoblju radila kod tuženika na radnom mjestu kuharice.

8. Tužiteljev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, 78/19. dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II. (NN 92/19), Dodatkom III. (NN 56/20), Dodatkom IV. Pr-223/2023-30 (NN 3/23), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 128/17, 47/18, 2/19,123/19, 56/22, 29/24 dalje: TKU).

9. Troškovi prijevoza nisu sastavni dio plaće jer predstavljaju materijalno pravo radnika koje nije utemeljeno na odredbama ZR već na ugovoru o radu i Temeljnom kolektivnom ugovoru za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12, 128/17, 47/18 i 123/19, dalje u tekstu TKU/17).

10. Tužiteljica svoje pravo temelji na odredbama Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama.

11. Odredbom čl.66.st.1. TKU-a („Narodne novine“ br.128/2017., 47/2018., 123/2019., 66/2020., u tekstu TKU/17), koji se primjenjivao od 1.12.2017. do 30.4.2022., odnosno čl.65. st.1. TKU-a („Narodne novine“ br.56/2022., 127/2022., 58/2023., u tekstu TKU/22, koji je na snazi od 01.05.2022. pa na dalje) propisano je da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra.

12. Odredbom čl. 66. st. 8. pod organiziranim javnim prijevozom u smislu ovoga članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji zaposleniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla.

13. Odredbom čl. 66. st. 9. TKU-a propisano je da redoviti dolazak na posao i povratak s posla osigurava onaj javni prijevoznik kod kojeg je vozni red organiziran na način da vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena zaposlenika te vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu zaposlenika ne prelazi 45 minuta, a u slučaju potrebe za presjedanjem, vrijeme čekanja između dvije linije javnog prijevoza ne smije biti duže od 30 minuta.

14. Odredbom čl.66. st.12. TKU-a propisano je ako od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, naknada troškova prijevoza isplatit će se u visini od 1,00 kn po prijeđenom kilometru, uvećano za troškove mostarine i tunelarine (uz predočenje ispisa elektroničke naplate cestarine - ENC na ime zaposlenika i za odgovarajući dolazak na posao i povratak s posla), kao i u slučaju naknade troškova prijevoza zaposleniku u dane kada organizirani javni prijevoz ne prometuje. Odredbom čl.65. st.14.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022) koji se primjenjuje od 1.5.2022. prethodno navedena naknada je povećana na iznos od 1,35 kuna po prijeđenom kilometru odnosno 0,19 eura od 1.1.2023. od kada je u Hrvatsku kao službena valuta uveden euro.

15. Odredbom čl.66. st.16. TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), odnosno čl.65. st. 21.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022) propisano je da se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, rodiljnog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dana kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao.

16. Iz odluke o naknadi troškova prijevoza od 18.srpnja 2018. tužiteljici je određena naknada za trošak prijevoza za relaciju od adrese prebivališta u Košutama, do stanice međumjesnog prijevoza u Dugopolju u visini sukladno broju dolazaka na posao i kilometraži te relacije od 20,22 km, kao i pravo na naknadu troškova prijevoza

za relaciju od stanice međumjesnog prijevoza u Dugopolju do adrese mjesta rada u Splitu, Spinčićeva 1.

17. Saslušana kao stranka tužiteljica je u iskazu navela da je zaposlena kod tuženika u kuhinji od 2008. godine, udaljenost između mjesta rada i stanovanja da je cca 40 km u jednom smjeru. Tuženik da joj je u utuženom razdoblju plaćao naknadu za troškove prijevoza, na posao da je uvijek dolazila osobnim vozilom, iz razloga jer iz Košuta nije bio organiziran prijevoz do Splita, do prve stanice da bi trebala doći osobnim automobilom, potom autobusom do Splita. Obzirom na početak rada ili u 6 sati ujutro ili u 14 sati poslijepodne, da bi iz kuće trebala izaći dva sata ranije. Jedne prigode da je išla svojim vozilom do Dugopolja, u Dugopolju da je teško naći parking pa da je od mjesta parkiranja do autobusne postaje pješačila cca 10-15 min, potom sa autobusom još cca 50 minuta do Splita , kada je izašla na postaji na Sukoišanskoj , tada gradskim autobusima do Firula. Toga dana da je iz kuće izašla u 12,00 sati, a na posao da je stigla u 14,40 sati. Tužiteljica je istaknula da se obraćala tuženiku kako bi joj se isplatila stvarna vrijednost troškova, tuženik da je donio odluku i da su joj plaćali troškove dolaska osobnim vozilom do Dugopolja i cijenu mjesečne karte od Dugopolja do Splita. Slijedom navedenog da je trošak prijevoza bio veći od onoga što je od tuženika u utuženom razdoblju i dobila. Na odluku o naknadi troškova prijevoza da je izjavila prigovor.

18. Prema Tumačenju Povjerenstva br. 61/19 od 21.1.2019. da bi se prijevoz smatrao organiziranim zaposlenicima moraju omogućiti redovan dolazak i odlazak s posla u sve radne dane, što znači ako jedan dan u mjesecu kad mora doći na posao nema pogodnu putnu vezu autobusom koja bi joj omogućavala da na vrijeme dođe do svog radnog mjesta i u povratku do autobusne stanice smatralo bi se da nema organizirani javni prijevoz pa joj za cijeli mjesec pripada naknada po prijeđenom kilometru.

18.1. Povjerenstvo za tumačenje TKU dalo je Tumačenje i br. 51/22 od 7. listopada 2022. prema kojem se prijevoz smatra organiziranim ako je u oba smjera (na posao i s posla) organiziran sukladno članku 65. st.10. i 11. TKU-a, a što ovdje nije slučaj.

19. S obzirom na radno vrijeme tužiteljice i raspored vožnje autobusne linije br. 35, Split /Dugopolje i Dugopolje/Split, kao i ne adekvatna linija od Dugopolja do Košuta, u konkretnom slučaju organizirani međumjesni prijevoz ne omogućava tužiteljici svakodnevni redoviti dolazak na posao i povratak s posla, kaoo ni dvanaestosatni dnevni odmor, slijedom čega tužiteljica ima pravo na isplatu putnih troškova po prijeđenom kilometru (a ne na način kako je utvrđeno odlukom tuženika, o čemu je tužiteljica obavijestila poslodavca i tražila od istoga da joj se utvrdi pravo na naknadu troškova prijevoza prema prijeđenom kilometru zbog nepostojanja organiziranog javnog prijevoza koji bi joj omogućavao redovan dolazak i odlazak s posla, čemu nije udovoljeno od strane tuženika). To posebno iz razloga što tužiteljica radi i vikendom ili praznikom kada uopće nema organiziran međumjesni prijevoz koji bi omogućavao dolazak ili odlazak s posla unutar vremena čekanja od 45-50 minuta.

20. Na okolnost visine potraživanja obavljeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije dipl. oec. Ines Lozić, a koje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvaća. Vještak je u svojem nalazu i mišljenju naveo da je

temeljem dostupnih evidencija o radnom vremenu tužiteljice za razdoblje od 01. veljače 2018. do 31. kolovoza 2025. utvrdio broj dolazaka i odlazaka na radno mjesto za svaki mjesec u utuženom razdoblju te je sukladno postavljenom zadatku izračunao potraživanje tužiteljice za naknadu troškova prijevoza pod pretpostavkom da joj pripada naknada u visini 1,00 kn po prijeđenom kilometru za svaki dolazak i odlazak na radno mjesto za razdoblje od 01. veljače 2018.g. do 30.04.2022.g. te za razdoblje od 01.05.2022.g. nadalje naknada u visini 1,35 kn/0,18 EUR po prijeđenom kilometru, odnosno visina naknade troškova prijevoza usklađena s promjenama cijene goriva, za svaki dolazak i odlazak na radno mjesto. Stoga, potraživanje tužiteljice po osnovi naknade troškova prijevoza za dolazak na posao i odlazak s posla u razdoblju od 01. veljače 2018. do 31. kolovoza 2025. (naknadu u visini od 1,00 kn po prijeđenom kilometru za razdoblje do 30.04.2022. te za razdoblje od 01.05.2022.g. u visini 1,35 kn/0,18 EUR po prijeđenom kilometru) da iznosi 4.501,37 eura.

20.1. Sukladno nalazu i mišljenju vještaka tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev na način da traži isplatu iznosa od 4.501,37 eura.

21. Tuženik osporava pravo na traženje troškova ili razlike troškova prijevoza od strane tužiteljice jer se ista nije prethodno pisano obratila poslodavcu s takvim zahtjevom, odnosno nije priložila tražene dokaze. Međutim, u ovom slučaju tužiteljica se obratila tuženiku sa zahtjevom za isplatom stvarnih troškova prijevoza odnosno obavijestila ga da koristi osobni automobil za dolazak i dolazak s posla jer nema organiziranog javnog prijevoza što i tuženik utvrđuje u svojoj Odluci od 18.srpnja 2018.,iz koje je odluke razvidno da se tužiteljica obraćala tuženiku, tražeći da joj se putni trošak naknađuje prema prijeđenom kilometru, čemu tuženik nije udovoljio.

22. Kako s obzirom na radno vrijeme tužiteljice i raspored vožnje autobusne linije tvrtke Promet d.o.o. Split - br. 35 (Dugopolje-Split i obratno), javni prijevoz ne omogućava tužiteljici svakodnevni redovan dolazak na posao i povratak s posla, tužiteljica ima pravo na naknadu troškova prijevoza po prijeđenim kilometrima sukladno odredba čl. 66. st. 12. TKU/17 (1,00 kn po prijeđenom kilometru), odnosno čl. 65. st. 14. TKU/22 (1,35 kn po prijeđenom kilometru). Sve gore navedeno potvrđeno je u presudi Županijskog suda u velikoj Gorici Gž R-39/2026 od 7.svibnja 2026. u pravnoj stvari protiv istog tuženika, a radi isplate na ime razlike troškova prijevoza.

23. Slijedom svega navedenog, tužiteljica je prema mišljenju suda dokazala osnovanost tužbenog zahtjeva, pa je u presudi pod točkom I. odlučeno da je tuženik dužan isplatiti tužiteljici na ime razlike manje isplaćenih troškova prijevoza neto iznos od 4.501,37 eura. Naime, prema odredbi čl. 135. st. 1.ZR-a u slučaju radnog spora teret dokazivanja je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, a kako tuženik, s druge strane, nije pružio dokaze kojima bi pobio navode i dokaze tužiteljice, kako u pogledu osnovanosti, tako u pogledu visine tužbenog zahtjeva te kako je vještak na temelju platnih lista tužiteljice utvrdio manje isplaćen trošak prijevoza primjenom odredbi TKU-a i same odluke tuženika, valjalo je tužbeni zahtjev u cijelosti prihvatiti kao osnovan.

24. Na dosuđene iznose tužiteljici su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koje teku od dospijeća svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st.3. ZR/09 odnosno čl. 92. st.3. ZR/14).

25. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 25/13. i 89/14., drugdje u tekstu ZPP-a), Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine“ br. 138/23), VPS te popisa parničnog troška tužiteljice. Tužiteljici je priznat trošak: za sastav tužbe – 100 bodova, za zastupanje na ročištu od 12. rujna 2025., 14. travnja 2026. i 08. srpnja 2026. od po 100 bodova, za sastav podnesaka od 31. listopada 2023., 27. svibnja 2025., 02. ožujka 2026. i 03. travnja 2026., od po 100 bodova, te za pristup na ročište za objavu 50 bodova, ukupno 850 bodova (vrijednost 1 boda = 2,00 eura) što daje iznos od 1.700,00 eura + PDV= 2.125,00 eura. Tom iznosu valja nadodati trošak vještačenja u iznosu od 400,00 eura, tako da ukupno obistinjen trošak tužiteljici iznosi 2.525,00 eura.

Na dosuđeni iznos parničnog troška tužiteljici pristoji i pravo na zakonsku zateznu kamatu koja teče od presuđenja do isplate

26. S obzirom na sve gore navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Splitu, 27. listopada 2026. godine

Sudac
Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:
-pun. tužiteljice
-tuženiku
-u spis

Broj zapisa: **9-3088f-3d6db**

Kontrolni broj: **0ef7e-c72db-2deaa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

